

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní Mgr. Janou Komínkovou v právní věci
žalobce: F. D., nar. X, U S. 341, 736 01 H., *zastoupeného JUDr. Sylva Totková Kolderová, advokátka, Pavlovova 586/8, 736 01 Havířov*, proti **žalovanému: Krajský úřad Plzeňského kraje**, se sídlem Plzeň, Škroupova 18, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18.5.2015 č.j. DSH/3681/15,

t a k t o :

- I. **Žaloba se zamítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá nárok na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í:

Žalobce se žalobou domáhal zrušení výše označeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Blovice, odbor správní a vnitřních věcí, č.j. MÚBlov 02860/15 ze dne 2.3.2015, kterým byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f. bod 2 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (dále jen „*zákon o silničním provozu*“), ve znění pozdějších předpisů, za což mu byla uložena pokuta 5.000,-Kč a zákaz řízení všech motorových vozidel na 6 měsíců a náhrada nákladů řízení 1.000,-Kč.

Žalobce v žalobě tvrdil, že nebylo zachováno jeho právo na obhajobu a na spravedlivý

proces, když správní orgán I. stupně nařídil jednání, ke kterým předvolal svědky, oznámil vždy jednání žalobci, který se z jednání vždy řádně omluvil a omluvu doložil. Žalobce uváděl, že vznesl námitku podjatosti tří osob, přičemž ve vztahu k paní Š. bylo rozhodnuto dne 19.2.2015, rozhodnutí mělo být vypraveno 20.2.2015 a doručeno žalobci 5.3.2015 náhradním doručením. Přesto správní orgán provedl jednání v nepřítomnosti žalobce již 24.2.2015, čímž mělo být odepřeno právo na obhajobu a účast na jednání. Pokud se žalobce nedostavil k jednání dne 24.2.2015, činil tak z důvodu, že mu nebylo doručeno rozhodnutí o vyřízení poslední námitky vůči osobě Mgr. Š.. Podle názoru žalobce nemůže správní orgán konat řízení, dokud nebylo o námitkách podjatosti rozhodnuto. Podle žalobce je sice pravdou, že podle § 76 odst. 5 správního řádu nemá odvolání odkladný účinek, nicméně z § 72 správního řádu vyplývá postup při oznamování rozhodnutí, kdy se oznamuje doručením účastníkům, nebo vyhlášením u jednání. Podle žalobce nelze vázat jakékoliv účinky rozhodnutí na datum jeho vyhotovení, nýbrž teprve na oznámení účastníkovi řízení. Do té doby účastník řízení nemůže podávat opravné prostředky a nemůže být argumentováno tím, že takový opravný prostředek nemá odkladný účinek. Řízení tak dle názoru žalobce nemohlo pokračovat, dokud se účastník nedozvěděl, jak bylo o jeho námitkách podjatosti rozhodnuto.

Žalobce dále namítal porušení § 36 odst. 3 správního řádu s tím, že nebyl správním orgánem vyzván k tomu, aby se seznámil s podklady pro rozhodnutí a nebyla mu poskytnuta lhůta pro případné doplnění návrhu na dokazování.

Dále žalobce tvrdil, že jeho jednání bylo jednáním v krajní nouzi, a za tímto účelem hodlal žalobce navrhovat v řízení důkazy, pokud by měl možnost účastnit se ústního jednání. Podle žalobce v případě výkladu podaného správními orgány by institut krajní nouze byl neaplikovatelný, neboť vždy bylo možno volat v krajní nouzi PČR nebo jiné záchranné složky. Žalobce vyjel na místo, když k tomu byl vyzván osobami, které se v tíživé situaci nacházely. Tyto nevolaly jiné složky, nýbrž právě žalobce.

Žalovaný ve vyjádření k žalobě navrhl zamítnutí žaloby s tím, že byla zachována veškerá procesní práva žalobce v řízení a je zcela nedůvodná domněnka žalobce, že se jednání nemůže konat, dokud mu nebude doručeno rozhodnutí o námitce podjatosti. Podle žalovaného bylo o námitce podjatosti podle § 14 odst. 2 správního řádu rozhodnuto bez zbytečného odkladu a odvolání proti usnesení nemá odkladný účinek. Správní orgán I. stupně tak mohl pokračovat v řízení proti žalobci již po rozhodnutí ze dne 19.2.2015, které bylo vypraveno dne 20.2.2015 (viz. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17.4.2013 sp.zn. 3As 2/2013). Podle žalovaného v jednání žalobce lze navíc shledat určité znaky obstrukčního jednání, kdy neurčitým námitkám podjatosti podaným po zjištění, že jsou nařízeny termíny ústních jednání, předcházely dvě omluvy z jednání z důvodu nemoci. Dále si žalobce po vydání meritorního rozhodnutí zvolil zahraničního zmocněnce, kdy o samotné existenci takové osoby existují důvodné pochybnosti, neboť žalobce na výzvu k doplnění plné moci vůbec nereagoval.

V replice žalobce uvedl, že předmětného dne jel jako zaměstnanec společnosti Horizont Nare, která se zabývá výstavbou a realizací hydraulických plošin pro tělesně postižené – výtahů, do rodinného domu paní R. Č., bytem O. 13, N. u K. V.. Jedná se o paní připoutanou na invalidní vozík, pro kterou společnost zajišťovala výstavbu a montáž výtahu,

příčemž součástí smlouvy je i zajištění servisu. Dne 24.7.2015 volala paní Č., že se zasekla ve výtahu a je doma sama, a to následkem zemětřesení, ke kterému došlo v oblasti jejího bydliště. Žalobce byl vyslán jeho zaměstnavatelem přímo do domu paní Č., aby jí zajistil pomoc. Vzhledem k tomu, že ten den bylo horko a výtah je celý prosklený, bylo nezbytné zajistit co nejrychlejší vyproštění paní Č.. Žalobce si byl vědom špatného telefonického signálu v Nejdku, proto měl za to, že se možná už jiné osobě paní Č. nedovolá a zůstane zde uvězněna. Podle žalobce tak nebylo možné, aby paní Č. volala jiné záchranné složky. Ve smlouvě společnosti je podle žalobce stanoven dojezd do dvou hodin v případě nutnosti akutního zásahu. Záchranné složky nemají podle žalobce počítač a program, kterým by dostaly výtah dolů, toto je schopna zajistit jen servisní firma montující výtah. Pokud by došlo k mechanickému vyproštění, tedy vypáčení dveří či rozbití skla apod., vedlo by to k poškození výtahu, což si paní Č. nemohla dovolit, vzhledem k tomu, že je na výtah vázána její obslužnost v domě. Po příjezdu byla paní zaseknuta mezi prvním a nultým patrem, a pokud by zasáhly jiné složky, hrozilo, že by výtah sjel rychle dolů a mohlo by dojít i k úrazu uvězněné osoby. Klienti společnosti Horizont Nare poskytují servis zdarma a součástky hradí klient. Pokud by zasáhly jiné složky, společnost za dílo nezodpovídá. Provedení servisu a vyproštění paní Č. by v důsledku zemětřesení bylo uplatněno u pojišťovny paní Č.. Vzhledem ke krizové situaci jel žalobce na místo co nejrychleji, přičemž nevěděl, k jak rozsáhlému poškození v důsledku zemětřesení mohlo dojít a paní Č. byla ohrožena na zdraví jednak v důsledku teploty v proskleném výtahu a jednak pokud by došlo k rozsáhlejšímu poškození výtahu. Žalobce navrhl provést důkaz smlouvou o dílo ze dne 15.8.2011, předávacím protokolem ze dne 7.10.2011, výkresem díla výtahu, fotografií díla v rodinném domě paní Č., proforma fakturou pro účely pojišťovny, listinou „Údaje zákazníka“ obsahující přehled servisu na výtahu, servisním protokolem ze dne 24.7.2014 a výsledkem paní Čudové. Žalobce dále tvrdil, že svou jízdou nikoho neohrožoval, a dále že z rozhodnutí je zřejmá polehčující okolnost – karta řidiče, ve které má žalobce zaznamenány jen drobné přestupky. Dále žalobce uváděl, že od srpna 2015 vykonává činnost jako OSVČ - prodej zahrádkářských a chovatelských potřeb a nezbytně potřebuje k výkonu této činnosti řidičský průkaz, jinak by ztratil svůj zdroj obživy, který je jediným příjmem pro celou jeho rodinu, tj. manželku a dítě, kdy manželka je na mateřské dovolené. Dále žalobce poukazoval na to, že je nutné přihlédnout k tomu, že překročil povolenou rychlost o rovných 40 km/h, což je hraniční hodnota, pro kterou lze ukládat zákaz činnosti podle § 125c zákona č. 361/2000 Sb. Tyto skutečnosti podle žalobce je nutno hodnotit také z hlediska materiální nebezpečnosti přestupku.

Součástí **správního spisu** je oznámení přestupku ze dne 24.7.2014, podle něhož bylo v tento den v 9:52 hod. změřeno vozidlo žalobce, a to Jeep Grand Cherokee RZ 7T4 33-47, radarem Ramer 10C na pozemní komunikaci I. třídy č. 19 ve Vlkově, okrese Plzeň-jih, kdy bylo změřeno 93 km/h v úseku, kde je nejvyšší stanovená rychlost 50 km/h. Žalobce se do oznámení vyjádřil a uvedl, že spěchal za paní Č. do Nejdku u Karlových Varů, kvůli tomu, že se zasekla ve výtahu, je to osoba postižená, čeká na jeho pomoc. Dále je zde záznam o přestupku z radaru a úřední záznam z 31.7.2014 pořízený policií, z něhož vyplývá, že vozidlo žalobce jelo ve směru na Nezvěstice a bylo zastaveno na volném úseku u obce Žákava.

Správní orgán I. stupně nařídil jednání na 23.9.2014, kdy vyslýchal svědka L. B. Z tohoto jednání se žalobce omluvil a v omluvě, která došla správnímu orgánu dne 4.9.2014 a

sdělil, že je v dočasné pracovní neschopnosti z důvodu angíny, k tomu přiložil kopii rozhodnutí o dočasné pracovní neschopnosti. Dále bylo nařízeno jednání na 30.10.2014, odněle něhož žalobce omluvila paní D. dne 4.11.2014 tak, že se žalobce nemohl zúčastnit správního řízení, protože byl upoután na lůžko a k tomu bylo přiloženo opět rozhodnutí o dočasné pracovní neschopnosti. Další omluva došla 6.1.2015, týká se jednání dne 8.1.2015 a žalobce opět přiložil rozhodnutí o dočasné pracovní neschopnosti s datem od 5.1.2015. Správní orgán I. stupně v předvolání ze dne 22.1.2015 stanovil datum jednání na 11.2.2015 s tím, že pokud se žalobce nebude moci na předvolání v termínu dostavit a řádně se z něho omluví, jsou zároveň stanoveny náhradní termíny jednání dne 16.2., 19.2., 24.2. a 9.3.2015. V tomto oznámení byl žalobce poučen podle § 36 odst. 3 správního řádu a dále se zde uvádí, že pokud nedojde u žalobce k náležité omluvě a k doložení oprávněného důvodu na některý ze stanovených náhradních termínů jednání, bude v tomto termínu provedeno jednání v jeho nepřítomnosti a následně bude přistoupeno k vypracování a vydání rozhodnutí, tedy v dalších termínech jednání konáno nebude. Žalobci bylo předvolání doručeno do vlastních rukou dne 31.1.2015. Žalobce dne 10.2.2015 podal námitku podjatosti, kde uváděl, že žádá o vyloučení z projednávání a rozhodování věci Mgr. H. Š., tajemníka městského úřadu Bc. V. K. a starosty J. P. z důvodu podjatosti vůči jeho osobě, neboť žalobce měl důvodný pocit, že o jeho osobě nebude o jeho osobě rozhodováno nestranně. Následovalo usnesení žalovaného ze dne 16.2.2015 o tom, že není vyloučen z projednávání a rozhodování ve věci starosta Města Blovice pan J. P. a toto rozhodnutí bylo doručeno žalobci do vlastních rukou dne 20.2.2015. Dále správní orgán I. stupně usnesením ze dne 18.2.2015 rozhodl o tom, že není vyloučen z projednávání a rozhodování Bc. V. K. a toto usnesení bylo žalobci doručeno do vlastních rukou rovněž dne 20.2.2015. Další usnesení o tom, že není vyloučena ani vedoucí odboru správních a vnitřních věcí Městského úřadu Blovice Mgr. H. Š. správní orgán I. stupně datoval a vyhotovil dne 19.2.2015, vypravil dne 20.2.2015 a je zde obálka s doručenkou, podle níž byla zásilka uložena a připravena k vyzvednutí žalobcem dne 23.2.2015 a po uplynutí úložní lhůty byla zásilka vrácena správnímu orgánu s odůvodněním výhrady odnášky dne 5.3.2015. Proti usnesení nebylo podáno odvolání. Správní orgán I. stupně provedl jednání dne 24.2.2015, kdy byl znovu vyslechnut svědek L. B. a dále také svědek M. Š., kteří se plně odvolali na písemné policejní podklady.

Správní orgán I. stupně v odůvodnění svého rozhodnutí konstatoval, že všechny námitky podjatosti byly vyřízeny v dostatečném časovém předstihu před nařízením jednání. V námitce podjatosti nebyl ovšem uveden jediný důvod či skutečnost, který by bylo možné chápat jako omluvu žalobce z jednání a s ohledem na to, že tato námitka byla v plném rozsahu řádně vyřízena ještě před jednáním, které bylo nařízeno na 24.2.2015, nevytvořila překážku v konání jednání. Ústní jednání tedy správní orgán řádně provedl ve stanoveném termínu s tím podle § 74 odst. 1 přestupkového zákona a věc projednal v nepřítomnosti obviněného, neboť tento, ač řádně předvolán, se k ústnímu jednání bez omluvy či uvedení důležitého důvodu nedostavil. K údajům uvedeným žalobcem na oznámení přestupku správní orgán konstatoval, že z tohoto jednak plyne přiznání, že žalobce překročil v obci nejvyšší povolenou rychlost jízdy a zároveň se své jednání snaží omluvit tím, že jel na pomoc postižené osobě zaseklé ve výtahu v obci Nejdek u Karlových Varů. Tato obhajoba se dle správního orgánu dá hodnotit jako dovolávání se krajní nouze. Správní orgán ovšem toto jednání nehodnotil jako jednání v krajní nouzi, neboť pokud by obviněný skutečně jel na pomoc osobě zdravotně postižené, která byla zaseklá ve výtahu, nic mu nebránilo situaci vyřešit jinak, např.

přivoláním policie v příslušné obci, která by mohla dané osobě pomoci, a proto by se dané pomoci jistě dočkala mnohem dříve, než do obce Nejdek se svým vozidlem dojel žalobce. Z místa silniční kontroly je vzdálenost do Nejdku u Karlových Varů ještě 123 km, tj. zhruba 2 hodiny jízdy. Podle správního orgánu I. stupně měl žalobce situaci řešit jiným vhodnějším způsobem, např. přivolám policie, ale rozhodně nemůže kvůli těmto důvodům sám překračovat zákon. Materiální znak přestupku dle správního orgánu I. stupně naplněn byl, neboť ke spáchání přestupku došlo v obci, tedy v uzavřeném prostoru, kde je větší koncentrace provozu, a především je spojena se zvýšeným pohybem chodců a každý řidič musí tomuto přizpůsobit rychlost jízdy, aby byl schopen správně a včas reagovat na nepředvídané situace. Nebezpečnost jednání žalobce je dána i tím, že k překročení rychlosti došlo v místě, kde je autobusová zastávka, je zde tedy zvýšený výskyt chodců.

V odůvodnění žalobou **napadeného rozhodnutí** žalovaný uvedl, že v souladu s § 14 odst. 2 správního řádu byla námitka podjatosti posouzena a bylo o ní rozhodnuto bez zbytečného odkladu. V ustanovení § 14 správního řádu se hovoří pouze o rozhodnutí o námitce podjatosti, tedy o vydání usnesení, kterým se námitce vyhová či nikoliv. Ustanovení § 76 odst. 5 správního řádu nepřiznává odkladný účinek odvolání proti usnesení, kterým nebylo námitce podjatosti vyhověno. Správní orgán I. stupně proto mohl pokračovat v řízení proti odvolateli již po nepravomocném rozhodnutí ze dne 19.2.2014, byť nesl samozřejmě riziko, že odvolací orgán bude mít na námitku podjatosti jiný názor. Vyřízení námítky podjatosti tedy předcházelo ústnímu jednání. Žalovaný poukázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14.4.2013 sp.zn. 3As 2/2013. Žalovaný dospěl k závěru, že žalobce měl možnost seznámit se s podklady rozhodnutí a vyjádřit se k nim a dostavit se tak k nařízenému jednání. Dle názoru žalovaného mohl žalobce z předchozího vývoje usuzovat, že stejně jako o předchozích námitkách podjatosti, tak i o této bude rozhodnuto bezodkladně v souladu se správním řádem. Žalobce dle žalovaného také mohl usuzovat dle obsahu předchozích usnesení, že podjatost paní Š. pro naprosto nekonkrétní námitku uplatněnou vůči všem namítaným osobám nebude shledána. Bylo tedy podle žalovaného namístě, aby žalobce přistoupil k řízení s velkou procesní obezřetností a zajímal se o termíny jednání, k nimž byl řádně předvolán. Pokud tak neučinil, jde to k jeho tíži. Domněnka, že se nemůže jednání konat, dokud nebude rozhodnuto o námitce podjatosti, je nedůvodná. K otázce krajní nouze žalovaný připomněl ustanovení § 2 ods. 2 písm. b) zákona o přestupcích, podle něhož k vyloučení protiprávnosti jednání musí být splněny tři podmínky, a to existence nebezpečí přímo hrozící zájmu chráněnému zákonem, za druhé skutečnost, že tímto jednáním nebyl způsoben zřejmě stejný závažný následek než ten, který hrozil, tj. podmínka proporcionality, a za třetí že toto nebezpečí nebylo možno v dané situaci odvrátit. V daném případě podle žalovaného žalobce mohl danou situaci řešit jiným způsobem, např. přivoláním policie k postižené osobě. Žalobci nepřísluší dovozovat, zda by si policisté dokázali s danou situací poradit a jaké jsou dojezdové časy integrovaného záchranného systému. V České republice je plně funkční integrovaný záchranný systém, kdy všechny složky při záchrane lidských životů úzce spolupracují. V daném případě by jistě byli přivoláni na místo příslušníci Hasičského záchranného sboru, kteří jsou speciálně vycvičeni pro nestandardní situace, ve kterých dochází k ohrožení lidských životů. Navíc je velmi důležitou okolností, že žalobce se nacházel téměř 120 km od místa havárie, kam by fiktivně přijel nejméně za 2 hodiny. Tvzení žalobce o snaze rychle pomoci, kterou nemohl nikdo jiný poskytnout, nemůže obstát. Dle žalovaného žalobce nebyl nucen překročit nejvyšší povolenou rychlost, tedy ohrozit zájem

společnosti na bezpečnosti v silničním provozu, neboť hrozící nebezpečí mohl odvrátit jinak, tedy nebyla splněna podmínka jednání v krajní nouzi, a to podmínka subsidiarity, když bylo za daných okolností možnost nebezpečí odvrátit jinak.

Žaloba není důvodná.

Soud se v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu nemohl zabývat nově vznesenými námitkami, které byly poprvé uplatněny v replice či při soudním jednání, tedy po zákonem stanovené lhůtě pro podání žaloby a pro formulaci žalobních bodů. Jedná se o tvrzení, že je nutno přihlížet k hledisku materiální nebezpečnosti přestupku a že žalobce v případě, že by přišel o řidičské oprávnění, ztratí svůj zdroj obživy. Dále se jednalo o při soudním jednání vznesenou námitku proti vadám zastoupení žalobce ve správním řízení.

Včas uplatněné námitky se týkaly pokračování v řízení před doručením rozhodnutí o námitce podjatosti, porušení § 36 odst. 3 správního řádu a jednání v **krajní nouzi**.

K poslední z těchto námitek byly vzneseny návrhy na provedení důkazů smlouvou o dílo ze dne 15.8.2011, předávacím protokolem ze dne 7.10.2011, výkresem provedení díla, fotografií díla v domě paní Čudové, proforma fakturou pro účely firmy, listinou Údaje zákazníka, servisním protokolem ze dne 24.7.2014 a návrhem na výslech paní Čudové. Soud tyto důkazy neprováděl z důvodu nadbytečnosti, neboť i bez provedení těchto důkazů lze učinit závěr o skutkovém stavu bez důvodných pochybností. Soud se tak ztotožnil se závěrem žalovaného v napadeném rozhodnutí, že v daném případě nemohla být v žádném případě splněna jedna z podmínek krajní nouze, a to podmínka subsidiarity, tedy že situaci nebylo možno vyřešit jinak, bez porušení pravidel silničního provozu. Jelikož, a to je nejpodstatnější, se žalobce nacházel ve vzdálenosti až 2 hodiny od cíle své jízdy, není pochyb o tom, že bylo možné věc vyřešit mnohem rychleji přivoláním složek integrovaného záchranného systému, ať policie nebo hasičů, za účelem vyproštění paní Čudové. Skutečnost, že by přitom došlo ke škodě na majetku - výtahu, je jednak nepodloženým tvrzením žalobce, a především takovou argumentací nelze v žádném případě odůvodnit takové porušování zákonem chráněného zájmu na bezpečnosti silničního provozu. Podmínka subsidiarity tedy zjevně nebyla splněna.

Žaloba směřuje i proti porušení ust. § 14 odst. 3 věty druhé správního řádu, když podle žalobce nemělo být v řízení pokračováno a věc neměla být projednána do doby řádného doručení usnesení o námitce podjatosti. Z tohoto ust. vyplývá, že úřední osoba, jíž se posuzování podjatosti týká, může činit pouze úkony, jež nesnesou odkladu. To platí do doby, než její představený "posoudí", zda je úřední osoba vyloučena, a než "provede potřebné úkony". Soud považuje za "posouzení" možné podjatosti samotné vydání usnesení o námitce podjatosti. Pod "provedením potřebných úkonů" je podle názoru soudu namístě rozumět zejména úkony potřebné s pověřením jiné úřední osoby v případech, kdy představený usoudil, že oprávněná úřední osoba je skutečně z projednávání vyloučena.

Z provedeného výkladu vyplývá, že v dané kauze správní orgány postupovaly v souladu s ust. § 14 odst. 3 věty druhé správního řádu, když po vznesení námitky podjatosti nečinily žádné úkony v řízení až do vydání usnesení o námitce podjatosti. Vydáním

rozhodnutí se podle § 71 odst. 2 písm. a) správního řádu rozumí předání stejnopisu písemného vyhotovení rozhodnutí k doručení; na písemnosti nebo poštovní zásilce se tato skutečnost vyznačí slovy: "Vypraveno dne:". Na vyhotovení posledního usnesení o námitce podjatosti ze dne 19.2.2015 obsaženém ve správním spise je razítko "Vypraveno dne 20.2.2015". Tento den lze proto považovat za den, kdy bylo usnesení o námitce podjatosti týkající se H. Š. vydáno. Dále z doručenky na zásilce obsahující předmětné rozhodnutí vyplývá, že i okamžik uložení zásilky dne 23.2.2015, a tedy její připravenost k vyzvednutí žalobcem, nastal rovněž před jednáním konaném 24.2.2015. Tudíž bylo možné v řízení pokračovat, přestože k účinnému doručení došlo až později.

Správnost těchto úvah soudu potvrzuje i stanovisko Nejvyššího správního soudu vyslovené v rozsudku ze dne 14.6.2012, čj. 1 As 55/2012 - 32 (rozsudek je dostupný na www.nssoud.cz), podle něhož "správní orgán může pokračovat v řízení již po (nepravomocném) rozhodnutí o námitce podjatosti podle § 14 správního řádu z roku 2004, byť samozřejmě nese riziko, že odvolací orgán bude mít na námitku podjatosti jiný názor."

V rámci předvolání k jednání byl žalobce poučen o možnosti seznámit se s podklady obsaženými ve spise, tedy byl poučen podle § 36 odst. 3 správního řádu. Porušení tohoto ust. soud neshledal. Žalobce byl v předvolání uvědoměn i o tom, že po projednání věci v prvním možném ze stanovených termínů bude bez dalšího následovat vydání rozhodnutí. Správní orgán poté oprávněně provedl jednání v prvním termínu po vydání rozhodnutí o námitkách podjatosti, a to i v nepřítomnosti žalobce, neboť tento se z účasti na jednání dne 24.2.2015 nijak neomluvil. Soud má na základě toho za prokázané, že žalobce měl dostatek prostoru k uplatňování práva na obhajobu. Žalobce je oprávněn zvolit strategii postupu v řízení, avšak pokud svou obhajobu neuplatňuje či oddaluje, jde taková okolnost k jeho tíži.

Na základě výše uvedeného soud neshledal žalobní námitky důvodnými, a žalobu proto zamítl podle § 78 odst. 7 s.ř.s.

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s.ř.s., podle kterého by měl nárok na jejich náhradu žalovaný, který měl ve věci plný úspěch. Žalovanému však žádné náklady řízení nevznikly, a proto jejich náhrada nebyla žádnému z účastníků přiznána.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

V Plzni dne 2. května 2016

Mgr. Jana Komínková, v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení: Martina Kerberová